

## Đức Chúa Trời Là Nghệ Sĩ



**Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Nay:** Ê-sai 64:5-8; Thi thiên 51:10; Hê-bơ-rơ 8:1-5; 1 Sử ký 23:5; Rô-ma 11:33-36; Công vụ 9:1-22.

**Câu Gốc:** “Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va” (Thi thiên 27:4).

**Tư Tưởng Quan Trọng:** Đức Chúa Trời là nghệ sĩ? Điều đó nghĩa là gì? Và điều đó nghĩa là gì đối với chúng ta?

Tới đây, chúng ta đã nhìn những phương diện khác nhau của Chúa: Ba Đấng trong một Đức Chúa Trời, sự thánh của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Thế. Có một khía cạnh khác về Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. Nhưng người ta thường không chú ý nhiều đến điều này. Đó là về khía cạnh nghệ sĩ của Đức Chúa Trời.

Nhiều người tuyên bố họ không chú ý về nghệ thuật, như hội họa, khiêu vũ, viết văn. Nhiều Cơ Đốc nhân biết ít về những điều này. Họ có thể biết họ thích gì, nhưng không gì khác hơn là kiến thức về chính họ. Một số người nhìn nhận có nghệ thuật mặc dù họ không quan tâm đến nghệ thuật. Nhưng họ không bao giờ nghĩ điều đó quan trọng thế nào trong đời sống của những người khác.

Cơ Đốc giáo thường không nói rõ ràng về nghệ thuật. Có lần, nghệ thuật được coi là không tín ngưỡng và tội lỗi. Có những lần khác, nét đẹp của nghệ thuật đã trở nên một “tôn giáo” đối với những người yêu nghệ thuật. Cũng có nhiều văn sĩ Cơ Đốc nhân, nhưng ít khi họ kết hợp ý tưởng “vẻ đẹp” với những giáo lý quan trọng Cơ Đốc.

Tuy nhiên, một thi sĩ người Anh, John Keats viết, “vẻ đẹp là lẽ thật, lẽ thật là vẻ đẹp.” Đức Chúa Trời là Lẽ Thật, và Lẽ Thật thì đẹp.

## Đức Chúa Trời Là Thợ Gốm

**Theo** Sáng thế Ký 1:26, 27, 31 và Sáng thế Ký 2:7, khi nào là lần đầu tiên Kinh Thánh bày tỏ Đức Chúa Trời dùng sự khéo léo của Ngài như thợ gốm để nắn nên hình người từ đất sét?

---

Kinh Thánh mở đầu với Đức Chúa Trời tạo nên người đầu tiên từ “bụi đất.” Tiếng Hê-bơ-rơ cho “người,” *a-dam*, thì liên kết chặt chẽ với tiếng Hê-bơ-rơ cho “đất.” Tiếng Hê-bơ-rơ cho “đất” là *adamah* – một sự liên kết bày tỏ lẽ thật tuyệt vời về sự khéo léo của Đức Chúa Trời là “thợ gốm.” Ngài thật sự tạo nên chúng ta từ bụi đất. Thật khó để tưởng tượng làm thế nào một con người, với xương và máu, da và những dây thần kinh, có thể được tạo nên từ đất. Sự sống của chúng ta là một phép lạ cao quá sự hiểu biết của con người.

Hình ảnh “thợ gốm” nghĩa là Chúa dùng đất sét để tạo nên chúng ta. Nhưng hình ảnh không cho một hình dung về quyền phép của Đức Chúa Trời là Nghệ sĩ. Suy cho cùng, không một người thợ gốm nào có thể lấy đất sét và tạo nên một vật có sự sống và hơi thở.

**Giê-rê-mi 18:3-10** và **Ê-sai 64:5-8** dùng biểu tượng Đức Chúa Trời là thợ gốm thế nào?

---

Tư tưởng chính trong những câu này cho thấy chúng ta bất lực thế nào trước quyền phép của Đức Chúa Trời. Chúng ta như đất sét trong tay của người thợ gốm. Người thợ gốm, chứ không phải đất sét, là người điều khiển.

Đồng thời, Đức Chúa Trời làm việc để tái tạo hình ảnh Ngài trong chúng ta. Ngài quan tâm nhiều đến việc tạo nên hình thể của loài thọ tạo Ngài. Nhưng Ngài quan tâm nhiều hơn về nét đẹp Ngài có thể làm *trong* chúng ta. Chúng ta phải đầu phục, phải chết cho cái tôi, và phải hợp tác với Chúa. Ngài muốn tái tạo và ban lại cho chúng ta sắc đẹp nguyên thủy, thiêng liêng, và đạo đức mà chúng ta có trong vườn Ê-đen trước khi Sa ngã. Điều chắc chắn là sắc diện bề ngoài có thể đẹp đẽ, nhưng nét đẹp bên trong mới thật sự quan trọng.

**Fyodor Dostoevsky, một văn sĩ Nga, tạo nên một nhân vật tưởng tượng có một “linh hồn đẹp đẽ.” Bạn nghĩ một “linh hồn đẹp đẽ” là gì? Có những gì trong bạn có thể sánh được, và không sánh được, hay ngang hàng với lý tưởng đó (kiểu mẫu hoàn hảo)?**

---

## Đức Chúa Giê-su Là Kiến Trúc Sư

**Qua phép** lạ, Đức Chúa Trời giải phóng Y-sơ-ra-ên ra khỏi sự nô lệ ở Ê-díp-tô. Sau đó, Ngài đem dân sự Ngài tới núi Si-nai. Ở đó, Ngài kết hợp họ với Ngài trong một giao ước thánh. Giữa những sự dạy dỗ khác nhau Ngài ban cho họ, có bao gồm sự đẹp đẽ thế nào, theo Xuất Ê-díp-tô Ký 25:1-9?

Nửa phần đầu của sách Xuất Ê-díp-tô Ký giải nghĩa sự giải cứu lạ lùng dân Y-sơ-ra-ên khỏi Ê-díp-tô. Nửa phần sau nói về các nét đẹp. Lời chỉ dẫn của Đức Chúa Trời trong Xuất Ê-díp-tô Ký 25:1-9 được tiếp theo bởi Xuất Ê-díp-tô Ký 25:10-31:11, với “kiểu mẫu” của Đức Chúa Trời cho lều tạm, các đồ đạc, và các áo của thầy tế lễ. Từ Xuất Ê-díp-tô Ký 35:1 tới cuối sách (Xuất Ê-díp-tô Ký 40:38), chúng ta thấy Đức Chúa Trời miêu tả kế hoạch xây cất đền thánh. Sự ghi chép gồm nhiều chi tiết về tác phẩm nghệ thuật đẹp đẽ.

Những chi tiết này là một bài đọc chán ngắt cho nhiều Cơ Đốc nhân ngày nay. Nhưng Đức Chúa Trời thấy vui khi ban nhiều lời chỉ dẫn cho những người nô lệ mới được giải phóng và gồm những lời chỉ dạy này trong Kinh Thánh.

Có gần năm mươi đoạn trong năm sách đầu của Kinh Thánh ghi chép lại sự chỉ dẫn cẩn thận của Đức Chúa Trời cho một đền thánh mỹ miều. Trong những đoạn này, Ngài ban cho những kiểu mẫu chi tiết cho đền thánh và những kích thước chính xác cho đồ đạc. Điều quan trọng cần biết, thí dụ, trên núi Si-nai, Đức Chúa Trời không những chỉ ban Mười Điều Răn với những lời chỉ dẫn để vâng lời Ngài nhưng cũng ban những lời chỉ dẫn để xây cất và trang hoàng đền thánh đẹp đẽ, chứng tỏ Ngài có sự nghệ thuật khéo léo tuyệt vời.

Đức Chúa Trời là kiến trúc sư của tất cả mọi việc này. Tất cả đều được Đức Chúa Trời hoạch định, cho tới chi tiết thật nhỏ. Không có gì là thiết kế của con người. Có nhiều đoạn về kế hoạch để xây cất đền thánh này hơn bất cứ đề tài nào trong năm sách đầu tiên của Môi-se.

**Theo Hê-bơ-rơ 8:1-5, đền thánh dưới đất là kiểu mẫu của gì? (Xin cũng đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 25:9). Và điều đó nói cho chúng ta gì về sự Đức Chúa Trời yêu thích sự đẹp đẽ?**

Đền thánh dưới đất chỉ là “bóng” của đền thánh trên trời. Nhưng chúng ta không thể tưởng tượng đền thánh trên trời đẹp đẽ thế nào. Đó là đền thánh do chính Đức Chúa Trời xây cất.

**Bạn nghĩ tại sao đền thánh phải rất đẹp đẽ là điều quan trọng? Có thể điều đó cho người ta một ý niệm tôn trọng sâu xa đối với quyền phép và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời? Có thể điều đó giúp họ cảm nhận được nhu cầu của mình trước sự vinh hiển như vậy? Sự vinh hiển của đền thánh giúp chúng ta hiểu hơn thế nào về bản tính của Đức Chúa Trời, khi so sánh với tình trạng thấp hèn của chúng ta trong thế giới tội lỗi này?**

## Đức Chúa Trời Là Nhạc Sĩ

“Bốn ngàn người đều là kẻ canh cửa; và bốn ngàn người ngợi khen Đức Giê-hô-va bằng nhạc khí của Đa-vít đã làm đặng ngợi khen” (1 Sử ký 23:5).

Hãy hình dung trong trí bạn cảnh tượng trên đây. Bốn ngàn người đánh các nhạc khí để ngợi khen Chúa! Đó phải là buổi thờ phượng rất tuyệt vời.

Tài khéo léo của Đức Chúa Trời không chỉ giới hạn trong nghệ thuật. Trong Kinh Thánh, chúng ta thấy, cùng với đền thánh, sự thờ phượng của Y-sơ-ra-ên được Đức Chúa Trời soi dẫn. Điều này có nghĩa là Đức Chúa Trời cũng yêu thích âm nhạc du dương.

**Theo 2 Sa-mu-ên 23:1, 2, Vua Đa-vít nói gì về nguồn gốc của các thi thiên Y-sơ-ra-ên dùng trong sự thờ phượng?**

**Đa-vít nói rõ ràng ông được Chúa soi dẫn để viết những bài hát. Điều này không có nghĩa là Chúa viết những lời và âm nhạc cho bài hát. Nhưng có nghĩa là Chúa quan tâm về loại âm nhạc nào được dùng. Nếu không, tại sao Ngài quan tâm để soi dẫn?**

**2 Sử ký 29:25 nói gì về phần của Chúa trong âm nhạc được dùng trong các nghi lễ thờ phượng?**

---

Trong cả Cựu Ước, âm nhạc là một phần quan trọng của nghi lễ thờ phượng của đền thánh. Thí dụ, hãy hình dung lại không khí thờ phượng được miêu tả trong 1 Sử ký 23:5. Bốn ngàn nhạc khí! Chắc chắn là không nhầm chán hay khô khan!

Người ta có thể lý luận rằng nghệ thuật đẹp đẽ và âm nhạc có thể được thấy trong tất cả các loại thờ phượng trong lịch sử. Nhưng chỉ Y-sơ-ra-ên có thể tuyên bố chính Đức Chúa Trời sắp đặt mỗi phần của sự thờ phượng Ngài, gồm có tòa nhà, đồ đạc, áo thầy tế lễ, và các nghi lễ. Chắc chắn các kiểu mẫu đẹp đẽ được chấp nhận trong Kinh Thánh. Ai tuyên bố rằng nghệ thuật không phải là một phần quan trọng của hội thánh và của các nghi lễ thờ phượng là đi ngược lại sự ghi chép của Kinh Thánh. Và nói rằng nghệ thuật không phải là một công việc đáng tôn trọng cho một Cơ Đốc nhân thì cũng chống lại Kinh Thánh nữa.

**Chúng ta không có âm nhạc đã được dùng trong các buổi thờ phượng của Y-sơ-ra-ên. Nhưng có lẽ âm nhạc đó phải tuyệt vời lắm, và chắc chắn là nâng cao tâm hồn người ta lên với Chúa. Âm nhạc trong hội thánh ngày nay thế nào? Làm thế nào chúng ta biết chắc chắn rằng âm nhạc nâng cao tâm hồn chúng ta hướng về Chúa thay vì đẩy chúng ta đi theo đường lối khác?**

## Đức Chúa Trời Là Tác Giả

Các tư tưởng gia về Kinh Thánh thường cảm kích về ngôn ngữ đẹp đẽ của Kinh Thánh. Thật ra, nhiều giáo sư đại học của thế gian dạy những lớp về Kinh Thánh như một tác phẩm văn chương. Những giáo sư và sinh viên này không học Kinh Thánh vì đó là Lời Đức Chúa Trời, nhưng họ học chỉ vì cách hành văn đẹp đẽ của Kinh Thánh.

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta được ơn phước về cả hai: chúng ta yêu thích văn chương đẹp đẽ của Kinh Thánh và học hỏi những lẽ thật về Đức Chúa Trời như được bày tỏ trong Kinh Thánh. Chắc chắn cách hành văn của các chuyện tích và thơ phú, với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, giúp chúng ta hiểu nhiều những lẽ thật trong Kinh Thánh.

Thí dụ, sứ đồ Phao-lô thường dùng cách viết tuyệt vời để giải nghĩa những lẽ thật sâu xa của Kinh Thánh. Trong mười một chương đầu của sách Rô-ma, Phao-lô miêu tả đầy đủ chuyện tích của Phúc Âm. Hãy đọc qua những chương này và để ý Phao-lô viết các đề tài khác nhau ở đây.

**Hãy** so sánh Rô-ma 11:33-36 và Rô-ma 11:1-32. Việc gì đã xảy ra?

---

Trước hết Phao-lô viết quan điểm tổng quát về lịch sử của sự cứu rỗi, sau đó, ông cất tiếng ngợi khen. Nói cách khác, Phao-lô thờ phượng Chúa trước khi liệt kê những sự dạy dỗ hữu ích của Phúc Âm.

Phao-lô dùng cùng một kỹ thuật này nhiều lần trong các thư của mình. Ông thêm dặt nhiều lý do tôn giáo sâu xa với lời ca tụng Đức Chúa Trời trước khi kết thúc với các lời khuyên nhủ hữu ích.

Sách Khải huyền cũng mang đầy những hình ảnh vĩ đại. Qua đó, Đức Chúa Trời bày tỏ lịch sử cứu rỗi. Phần lớn sách được lấy từ Cựu Ước. Ở sách Khải huyền, người đọc cảm nhận được cách hành văn thật khéo léo. Quyển sách cuối cùng trong Kinh Thánh có cách hành văn rất khác với những gì Phao-lô và các nhà viết Phúc âm khác dùng. Thay vào đó, chúng ta thấy một bức tranh tuyệt đẹp và sâu xa của bảy cảnh được sắp đặt cẩn thận của đền thánh trên trời. Mỗi cảnh dẫn chúng ta đi sâu hơn vào thiên đàng.

Sách Khải huyền là một bức tranh tuyệt đẹp. Đức Chúa Trời muốn sứ đồ Giăng viết một tài liệu lịch sử mẫu để giải nghĩa chương trình cứu rỗi. Thay vào đó, chúng ta thấy một bức tranh tuyệt vời của cuộc chiến ác đấu tranh giữa Đấng Christ và Sa-tan. Bức tranh này có nhiều chi tiết về thời kỳ cuối cùng hơn là trong sách Đa-ni-ên và Ê-xê-chi-ên.

**Hãy tưởng tượng những sinh viên đọc Kinh Thánh như là một văn phẩm nói về sự mất mát của họ. Bài học nào chỉ rõ việc dễ dàng thấy lẽ thật ngay trước mắt, nhưng chúng ta lại không nắm giữ?**

## Đức Chúa Trời Là Một Nhà Điêu Khắc

Đức Chúa Trời cũng là một nhà điêu khắc, nhưng không phải chỉ giới hạn bằng đá hoa cương hay cẩm thạch. Thay vào đó, Ngài điêu khắc bản tính chúng ta. Ngài có thể lấy một con người tội lỗi rồi nhào nặn và gọt tủa, dùng búa dát mỏng cho tới khi người đó bày tỏ được vẻ đẹp của thiên đàng. Đức Chúa Trời đã cho nhiều bằng chứng về tài khéo léo tuyệt vời của Ngài. Từ đầu đến cuối Kinh Thánh, chúng ta thấy Đức Chúa Trời lấy một người mà chúng ta cho là vô duyên và đáng khinh, và làm họ trở thành một con người duyên dáng và đẹp đẽ.

**Những** nhân vật nào trong Kinh Thánh cần sự gọt tủa thiêng liêng? Có các sự thay đổi cần thiết nào trong đời sống họ? Thí dụ, hãy đọc chuyện Gia-cóp (Sáng thế Ký 32:22-30); Đa-vít (Thi thiên 51); Phi-e-rơ (Lu-ca 22:31, 32); và Phao-lô (Công vụ 9:1-22). Bạn nghĩ còn người nào khác, và những sự thay đổi nào đã đến với họ?

---

Một thí dụ khác là Ma-ri Ma-đơ-len. “Ma-ri là một . . . tội nhân xấu xa, nhưng Đấng Christ biết những hoàn cảnh điều khiển đời nàng. . . . Đức Chúa Giê-su đã nâng nàng lên khỏi sự tuyệt vọng và hủy hoại. Bảy lần Ma-ri đã nghe Chúa quở trách ma quỷ đang điều khiển tâm trí nàng. Nàng đã nghe lời kêu cầu của Ngài với Đức Chúa Cha khi cầu nguyện cho nàng. Nàng biết đối với Đức Chúa Giê-su tội lỗi khủng khiếp như thế nào. Và trong sức mạnh của Chúa, nàng đã thắng cuộc chiến chống lại tội lỗi. . . . Nàng đã sa ngã, và tâm trí nàng đã thành nơi trú ngụ của ma quỷ, và nàng được rất gần gũi với Đấng Cứu Thế trong sự thông công và phục vụ. . . . Ma-ri đã đứng bên Thập tự giá. . . . Ma-ri là người đầu tiên đến mộ sau khi Đức Chúa Giê-su sống lại. Ma-ri là người đầu tiên báo tin cho các môn đồ về sự sống lại của Đấng Cứu Thế.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 568.

Lịch sử cứu rỗi có đầy đầy công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời để phục hồi hình ảnh đã mất của Ngài trong con người sa ngã. Phúc Âm có quyền lực thay đổi đời sống để rửa sạch, uốn nắn, và làm chúng ta đẹp đẽ. Phúc Âm của Đấng Christ xây dựng với sự trong sạch và trọn vẹn. Sự đổi mới xảy ra bên trong con người. Đó là công việc của Đức Chúa Trời để tạo nên và phục hồi sự đẹp đẽ cho một đời sống sa ngã, tội lỗi.

**Điêu khắc đòi hỏi gọt tủa, mài dũa, và có thể lấy ra từng mảnh. Có phương diện nào trong đời sống bạn cần được gọt tủa thêm? Bạn phải tranh đấu bao nhiêu để chống lại sự thay đổi khó khăn này trong đời sống?**

## Thứ Sáu \*16 Tháng 3

**Nghiên Cứu Bổ Túc:** “Hãy để quyền lực thay đổi đời sống của Đức Chúa Trời được cảm nhận trong lòng người. Sau đó, chúng ta sẽ thấy việc làm sâu xa của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Tha thứ tội lỗi không phải chỉ là kết quả sự chết của Đức Chúa Giê-su. Ngài đã dâng của lễ hy sinh lớn lao để cất đi tội lỗi và linh hồn được tái tạo từ sự hủy hoại, và được xứng đáng trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Manuscript Releases*, quyển 6, tr. 11.

“Người nghệ sĩ làm việc cực nhọc để vẽ trên nền vải nét giống kiểu mẫu hoàn toàn. Nhà điêu khắc phải cẩn thận để khắc và gọt dũa một tảng đá để giống như kiểu mẫu mình đang theo. Vậy, cha mẹ nên cực khổ để uốn nắn dùi mài con cái mình theo gương Đức Chúa Giê-su đã cho họ. Người nghệ sĩ kiên nhẫn nghiên cứu, làm việc và đặt kế hoạch để cho công khó mình có kết quả hoàn hảo hơn. Cũng một thể đó, cha mẹ nên dùng nhiều thì giờ huấn luyện con cái để sống đời hữu ích và để chuẩn bị chúng sẵn sàng cho nước trời vĩnh cửu. Công việc của người nghệ sĩ thì nhỏ và không quan trọng so với công việc của cha mẹ. Người nghệ sĩ dùng vật liệu chết để tạo nên một hình thể đẹp đẽ. Nhưng cha mẹ làm việc với con cái để uốn nắn đời sống chúng cho điều tốt hay xấu. Đứa con có thể đi vào sự tối tăm hay hưởng sự sống đời đời ở một thế giới vô tội trong tương lai.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Child Guidance*, tr. 476, 477.

### Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Bạn có cơ hội nào để phát triển và dùng tài nghệ khéo léo của mình? Khi đã tạo được một vật gì đẹp, bạn có nhớ tạo vật đó để bày tỏ “hình ảnh của Đức Chúa Trời” không? Nói cách khác, với óc sáng tạo của mình, bạn có bày tỏ quyền lực sáng tạo của Chúa không?
- 2 Hãy nhìn chung quanh thế giới được tạo nên, vào thiên nhiên, ngay cả sau khi thế giới đã bị tội lỗi làm bại hoại. Bằng những cách nào thiên nhiên vẫn còn phô bày rõ ràng quyền lực sáng tạo của Đức Chúa Trời, và tài nghệ khéo léo và lòng yêu mến sự đẹp đẽ của Ngài? Có những vật gì trong thiên nhiên bạn thấy thật là đẹp và tại sao?
- 3 Như đã nói trong phần nhập đề, Cơ Đốc nhân luôn luôn có những cảm giác lẫn lộn về nghệ thuật. Tại sao? Những tiêu cực nào trong nghệ thuật? Đồng thời, chúng ta có thể dùng các sự ban cho thế nào để bày tỏ sự vinh hiển Đức Chúa Trời và nước của Ngài.

**TÓM LƯỢC:** Tài nghệ sĩ khéo léo của Đức Chúa Trời đã không được chú ý tới. Người ta vui hưởng thế giới do Ngài tạo nên. Nhưng tài nghệ khéo léo của Ngài bày tỏ khả năng vĩ đại của Ngài nhiều hơn nữa. Đức Chúa Trời dự định rằng Cơ Đốc nhân là những gương mẫu cho sự đẹp đẽ trong một hành tinh tối tăm và đang hấp hối.